

[Undervisningsministeren]

at man kan forelægge det for folketinget i den ene eller anden form, og det har jeg faktisk hele tiden tænkt mig at gøre, og det har jeg også hele tiden sagt. Man oplever tit som minister, at selv om man siger noget til syv forskellige journalister, og selv om de skriver det i deres aviser, så afholder det ikke medlemmer af dette ting fra at blive ved med at påstå noget andet.

Derfor har jeg nu skullet høre på i ugevis, at jeg vil gå bag folketingets ryg. På trods af, at jeg i sommer – jeg kan dokumentere det med udklip fra Politiken, udklip fra Information osv. – ved enhver lejlighed har sagt, at jeg vil forelægge folketinget det, bliver hr. Riishøj ved med at sige: ja men vi mistænker ministeren for at gå bag om folketingets ryg. Det kan jeg ikke forhindre hr. Riishøj i.

Men når det nu er sådan, synes jeg egentlig, at det ville være velgørende at få vedtaget det, der står i den radikale dagsorden. For så kan da ingen længere være i tvivl om, at det bliver forelagt folketinget, og at der bliver en høring, og at vi derfor, som jeg har sagt, i øjeblikket befinder os i en præhøringsfase. Om den skal være lang eller ej, vil vise sig. Regeringen har ikke sat nogen tidsfrist, men nu sætter folketinget en udmærket tidsfrist, nemlig den, at folketinget skal præsenteres for noget i denne samling. Det synes jeg også er rimeligt. Vi er langt fremme, og det ville være mærkeligt, hvis vi ikke i denne samling når at få præsenteret folketinget for et oplæg. Inden folketinget præsenteres for et oplæg, skal høringen overstås; det står også i den dagsorden, og det sætter visse grænser, som jeg synes er udmærkede for os at have. Så har man klarhed over proceduren, og den klarhed ønsker regeringspartierne, og derfor vil vi gerne stemme for den radikale dagsorden.

Socialdemokratiet må i og for sig også kunne stemme for den radikale dagsorden, men det vil jeg lade socialdemokratiet om, for man kan jo ikke sige, at det er dagsordenerne, der skiller så voldsomt i dag.

Jeg har aldrig set så lang en dagsorden som socialistisk folkepartis. På forespørgsel har jeg fået oplyst, at det vist er en af de længste. Den rummer en modsigelse, hvad fru Elisabeth Bruun Olesen straks fangede, idet den starter med at sige: nu skal vi have en bred folkelig debat, og slutter med at sige, hvad den debat skal ende med. Det gør dags-

ordenen. Den slutter med at sige, at linjerne skal ophæves osv. osv. Det er f. eks. det, der ikke er flertal for her i folketinget. Hvorfor så gå ud fra, at der er flertal for det i befolkningen, tilmed før man overhovedet har spurgt befolkningen?

Hvordan kan et parti, der vil have en bred folkelig debat, lave en sådan dagsorden? Det kan jeg i og for sig undre mig over. Men nok om det! Jeg forstår godt, at SF har problemer med denne sag. Der er vild uenighed også i SFs rækker, og kan man ikke blive enig om noget, er der altid én metode, der kan hjælpe én ud af det, nemlig under alle omstændigheder at være uenig med ministeren. Så er man da i hvert fald sikker på, at der er nogen, som kan give én tilslutning.

Jeg synes, som jeg startede med at sige, at der trods alt er enighed om, at visse justeringer er der brug for. Regeringen mener, der skal være en lille justering, noget, der giver en åbning, som løser de små gymnasiers problemer, gør det muligt at styrke sprogundervisningen og gør det muligt i et vist omfang at vælge på tværs af disse linjer, men kun i et vist omfang. Grænsen for, hvor meget man skal kunne vælge på tværs, går dér, hvor hensynet til kvaliteten sætter grænsen. Vi kan ikke lave et system, hvor man sidder i klasser med elever, der har vidt forskellige forudsætninger, og hvor lærerne derfor må sænke niveauet for at få alle med. Dér går grænsen for, hvor meget man kan gå på tværs. Vi skal ikke slække på niveauet overhovedet. Vi skal fastholde, at der skal være et højt bogligt niveau i gymnasiet, og det sætter en grænse for, hvor stor valgfrihed vi kan give eleverne.

Hr. Ole Vig Jensen opfordrede til, at vi også ser på de andre ungdomsuddannelser. Det kan jeg tilslutte mig. På ét punkt er der en sådan sammenhæng, idet vi i fredags fik det faglige udvalgs godkendelse af den reform af højere handelseksamen, der har været arbejdet med i længere tid. Dens principper ligner til forveksling de principper, der arbejdes med vedrørende gymnasiet. Det drejer sig om at styrke sprogundervisningen, at gøre det muligt i et vist omfang at vælge på tværs og at sikre, at højere handelseksamen bevares på alle handelsskoler, også selv om elevtallet skulle falde. Der er altså stor parallelitet og stor sammenhæng i det, der foretages.